

Arrest

nr. 167 009 van 29 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2016.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2016 waarbij de beschikking van 25 februari 2016 wordt ingetrokken.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DEWOLF loco advocaat F. GELEYN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 14 februari 1992 in Kerbala geboren. U bent een sjiïet van Arabische origine. U woonde eerst in Bab Al Khan in Kerbala. Vanaf 2006 woonde u in de Abbas wijk te Kerbala.

Vanaf april 2005 baatte u een winkel uit in Kerbala. U verdiende hier niet zoveel mee en begon een drietal maanden later op aanraden van een vriend ook alcohol te verkopen in uw winkel. Hierdoor kon u meer winst maken. Nochtans verklaart u dat de verkoop van alcohol in Kerbala verboden is, aangezien

dit een heilige stad is. Rond mei 2008 kwam een voor u onbekende persoon informeren naar de verkoop van alcohol in uw winkel. Niet veel later werd uw winkel in brand gestoken. U herstelde uw winkel en begon in 2009 terug met de verkoop van alcohol.

U ging naar school tot het derde middelbaar en stopte uw studies in 2014, nadat u verschillende keren uw jaar opnieuw had moeten doen.

Begin mei 2015 kwam een jongen van veertien à vijftien jaar in opdracht van een onbekende man u zeggen dat u uw winkel moest sluiten. U nam dit niet ernstig. Op 27 mei 2015 kwamen drie personen met een wagen naar uw winkel. Deze personen behoorden tot de beweging van Sadriya en Hassaniya. Een van hen stapte uit de wagen en waarschuwde u nogmaals dat u uw winkel diende te sluiten. U herkende een van de in de wagen achtergebleven personen als de man die rond mei 2008 in uw winkel was geweest, net voor de brandstichting. U ging dan klacht indienen van de aan u geuite bedreiging op 28 mei 2015. Diezelfde dag vernam u van een klant die ook tot de Sadriya en Hassaniya beweging behoorde dat u op de lijst van deze beweging stond. Dit wilde zeggen dat u door hen gezocht en gedood zou worden omdat u alcohol verkoopt en dit tegen hun streng religieuze regels is.

Op 29 mei 2015 vertrok u naar Bagdad, waar u in een hotel verbleef. Op 1 juni 2015 vertrok u via de luchthaven van Bagdad op legale wijze naar Turkije. Na uw vertrek uit Irak vernam u dat de persoon bij wie u uw alcohol aankocht verdwenen is. U kwam in België aan op 25 juni 2015 en vroeg hier asiel aan op 26 juni 2015. Ongeveer een maand of twee na uw vertrek kwam men bij u in de buurt en bij uw familieleden naar u vragen. Nadien verhuisden uw familieleden naar de wijk Shayer in Kerbala. In augustus 2015 werd uw winkel geplunderd en vernield.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw originele identiteitskaart (d.d. 27/2/07) voor. Tevens legt u kopieën voor van uw paspoort (d.d. 23/9/10), uw voedselrantsoenkaart, uw woonstkaart en de identiteitskaart van uw vader (d.d. 27/2/07).

B. Motivering

Dient echter te worden vastgesteld dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend. U slaagt er niet in elementen aan te dragen die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ervan overtuigen dat u uw land hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

U beweert uit Irak te zijn gevlucht uit vrees gedood te worden door de beweging van Hassaniya en Sadriya, nadat ze u bedreigden omdat u een winkel uitbaatte waar alcohol werd verkocht.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat er ernstige **twijfels** rijzen omtrent uw bewering als zou u **alcoholverkoper** zijn. U spreekt zich vooreerst immers tegen wat betreft het moment waarop u met deze werkzaamheden zou zijn begonnen. Bij het invullen van de vragenlijst met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweert u hiermee te zijn gestart in 2008, terwijl u tijdens uw gehoor met het CGVS verklaart reeds in 2005 met dit werk te zijn gestart (CGVS p.7). Wanneer u met deze incoherente verklaringen wordt geconfronteerd, verklaart u dat u bij DVZ zou gezegd hebben dat uw winkel in brand zou zijn gestoken in 2008. Als u dan wordt gewezen op het feit dat daarvan bij DVZ niets werd vermeld, beweert u nogmaals dat u dit daar wel heeft verteld (CGVS p.7). Dat u niet op eenduidige wijze kunt aangeven wanneer u met dit werk begon (er is een discrepantie van drie jaar in uw verklaringen te bemerken), doet zeer ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Daarenboven blijft u tevens **vaag** over verschillende aspecten wat betreft uw werkzaamheden als alcoholverkoper. Onder andere het feit dat u het antwoord schuldig moet blijven op de vraag waar precies in Bagdad uw inkoper alcohol ging inslaan, is weinig geloofwaardig en roept verdere twijfels op bij uw beweringen wat dit betreft (CGVS p.7). Noch weet u te zeggen waar een vergunning voor een alcoholwinkel zou kunnen worden afgehaald (CGVS p.11). Dergelijke vage verklaringen doen des te meer de wenkbrouwen fronsen. Ook is uw kennis met betrekking tot de producten die u verkocht niet van die aard dat ze het CGVS er kunnen van overtuigen dat u daadwerkelijk gedurende een tiental jaar in deze branche werkzaam was. Zo weet u niet in welke landen de door u verkochte whisky en bier geproduceerd worden. U weet ook niet van wat whisky en raki worden gemaakt en u slaagt er niet in het etiket van de whisky die u verkocht te beschrijven. Van de wodka die u verkocht, weet u dan weer niet welk merk het was (CGVS p.12, 13, 20). Dergelijke vage verklaringen over de alcoholische producten die u verkocht, kunnen allermindst overtuigen. U kunt ook geen namen geven van andere personen die alcohol verkopen in Irak (CGVS p.14). Dit alles is zeer opmerkelijk en roept verdere vraagtekens op bij uw bewering alcoholverkoper in Kerbala te zijn geweest.

Daarnaast legt u weinig overtuigende verklaringen af wanneer het gaat over uw **motivatie** om dit werk te doen. U verklaart bevreemdend genoeg dat u op voorhand niet wist dat alcohol verkopen gevaarlijk was in het huidige Irak. U hebt vanaf 2013 wel gehoord van alcoholwinkels in Bagdad die in brand werden gestoken en uitbaters van alcoholwinkels die werden gearresteerd en gedood door islamitische milities. U beweert echter voor u met uw zaak startte nooit iets gehoord te hebben over mensen die

problemen ondervonden omdat ze alcohol verkochten (CGVS p.14). Het is op zich al verbazingwekkend dat u nooit eerder zou gehoord hebben van personen die problemen ondervonden omdat ze alcohol verkochten aangezien er in het verleden reeds verschillende aanslagen werden gepleegd tegen alcoholzaken in Irak (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien werd volgens uw verklaringen ook uw winkel in 2008 reeds in brand gestoken. U verklaart dat u toen even hebt gedacht dat dit te maken zou kunnen hebben met het feit dat u alcohol verkocht en u hier daarna dus even mee stopte. U zou het verkopen van alcohol echter al in 2009 terug hebben aangevat (CGVS p.20). Dat u zichzelf wetens en willens nogmaals aan zulk risico zou blootstellen, is zeer merkwaardig. Het dreigement dat u via de jongen ontving in mei 2015 zou u niet serieus hebben genomen (CGVS p.15). Nochtans was u jaren voordien al het slachtoffer geweest van een brandstichting. Dat u deze bedreiging dan niet serieus zou hebben genomen, is weinig geloofwaardig. Op een bepaald moment haalt u ook expliciet aan dat het verkopen van alcohol gevaarlijk is (CGVS p.14). U legt in dit verband aldus duidelijk inconsistente verklaringen af.

Het is voorts bevreemdend te moeten vaststellen dat u tot uw vertrek eind mei 2015 gewoon doorging met alcohol verkopen (CGVS p.8), hoewel u precies het verkopen van alcohol aanhaalde als reden waarom men u viseerde (CGVS p.17). De enige reden die u opgeeft om uw activiteiten verder te zetten, is dat u het leuk vond en hiermee meer geld kon verdienen dan met een winkel zonder alcohol. U wist niet wat u anders zou moeten doen om genoeg geld te verdienen (CGVS p.11, 13, 20). Het lijkt evenwel niet aannemelijk dat alcohol verkopen voor u de enige mogelijke manier was om voldoende geld te kunnen verdienen. Immers als uw leven werkelijk in gevaar is omdat u (daarenboven illegaal) alcohol verkoopt is het onbegrijpelijk dat u met deze activiteit niet eerder bent gestopt. Dit alles doet in ernstige mate afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Het geheel van bovenstaande weinig overtuigende verklaringen kan allerm minst overtuigen dat u als alcoholverkoper werkte. U legt daarenboven **geen enkel bewijsstuk** voor in verband met deze werkzaamheden. Dat u werkelijk actief was in de branche van de alcoholverkoop maakt u dan ook geenszins aannemelijk.

Aangezien uw problemen een gevolg zouden zijn van uw werk als alcoholverkoper, rijzen bijgevolg ook twijfels over uw ingeroepen vluchtrelaas.

Op de koop toe kunnen ook in verband met de door u aangehaalde **vervolgingsfeiten** enkele opmerkingen worden gemaakt. Hoewel u aan het begin van het gehoor bij het CGVS verklaart tijdens uw gehoor bij de DVZ alle redenen voor uw vertrek te hebben aangegeven (CGVS p.2), vertelt u pas tijdens uw gehoor bij het CGVS dat uw winkel in brand werd gestoken (CGVS p.7). Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat u ook over de bedreiging van de drie personen met de wagen niets vertelde bij de DVZ, zegt u dat u geen details kon vertellen bij DVZ (CGVS p.19). Dit is weinig aannemelijk. Verder haalt u op het einde van het gehoor op het CGVS nog het feit aan dat na uw vertrek uw winkel vernield zou zijn (CGVS p.21). Nochtans werd u voordien verschillende malen gevraagd of er in tussentijd nog iets was gebeurd en haalde u dit nooit aan (CGVS p.18). U kunt hierop enkel zeggen dat niemand u expliciet had gevraagd wat er met uw winkel was gebeurd (CGVS p.21). Dit alles doet des te meer twifelen aan de waarachtigheid van de door u aangehaalde incidenten.

Verder dient nog te worden vastgesteld dat u **geen bewijsstukken** voorlegt van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Nochtans zou u klacht hebben ingediend. U legt deze niet voor. U verklaart dit door het feit dat u opeens werd bedreigd en dus geen tijd had om documenten mee te nemen (CGVS p.9). Deze uitleg kan niet overtuigen.

Belangrijk om op te merken is tevens dat u geen problemen had met de **Iraakse autoriteiten**. Dit blijkt uit het feit dat u nog legaal met uw paspoort via de luchthaven van Bagdad het land hebt verlaten (CGVS p.2, 10).

Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt Irak te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Bijgevolg kan de status van vluchteling u niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Iraq, The Security Situation in South Iraq" van 29 mei 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd

is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van ISIL, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat ISIL in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar ISIL heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. Hoewel ISIL er niet in is geslaagd om de controle over dit deel van de provincie te veroveren en het aantal burgerslachtoffers vanaf begin 2015 duidelijk is afgenomen, is de veiligheidssituatie in Babil niet duurzaam verbeterd. De door ISIL gecontroleerde gebieden in de naburige provincie Anbar verhogen eveneens het risico op een heropflakking van het geweld.

In de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn hebben afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarische gemotiveerde wraakacties gericht waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheids personeel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIL sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Kerbala te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate ISIL haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat ISIL in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate ISIL haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat ISIL in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er

voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele identiteitskaart (d.d. 27/2/'07) en de kopieën van uw voedselrantsoenkaart, uw woonstkaart en de identiteitskaart van uw vader (d.d. 27/2/'07). Deze documenten zijn slechts een indicatie voor uw identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker puurt zijn enig middel uit de:

- Schending van artikel 1, A van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen;
- Schending van artikel 3 gemeen van de Verdragen van Geneve, d.d. 12 augustus 1949;
- Schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, §2 en 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet");
- Schending van artikelen 4 en 26 van het Koninklijk Besluit van 22 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ;
- Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet inzake de motiveringsplicht ;
- Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen
- Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur, redelijkheid en zorgvuldigheid ;
- Schending van het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;
- Schending van het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidbeginsel ;
- Schending van artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens ;
- Schending van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie"

2.1.2. Verzoeker gaat eerst in op de toepassing van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Hij verwijst naar de inhoud van voormelde bepalingen en naar de aangevoerde bepalingen inzake de motiveringsplicht. Verder citeert hij artikel 4 van het voormelde KB van 22 juli 2003 (PR CGVS) en geeft hij een algemene uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht en de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. Verzoeker verwijst tevens naar de inhoud van artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM. Verder stelt hij:

"Dat zowel uit de verklaringen van verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat Generaal, als door de neergelegde rapporten en andere documenten in bijlage, blijkt dat de bovenvermelde artikelen van het EVRM geschonden zijn in Irak ten aanzien van verzoeker, en ten aanzien van de bevolking in het algemeen;

Dat het onbetwistbaar is dat Irak trotseert met uiterst gevaarlijke milities, o.a. Islamitische Staat in Irak en de Levant (hierna "IS" of "ISIS");

Dat het IS als een terroristische groepering is beschouwd op het internationaal vlak;

Dat de terreur akten door IS begaan zijn, de meest fundamentele rechten van elk persoon schenden;

Dat één ieder het slachtoffer van hun wreedheid kan worden, en dit zonder enig welbepaalde reden;

Dat het rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de lidstaten veroordeelt in geval ze de rechten gewaarborgd door het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, schenden;"

Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting inzake de toepassing van het voordeel van de twijfel en omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. Hij stelt dat zijn verklaringen constant en spontaan zijn, plausibel zijn en dus als "vastgesteld" beschouwd moeten worden. Verder stelt hij dat hij in huidig beroep zal bewijzen dat de situatie "in Irak en meer bepaald Bagdad" dramatisch is.

Verzoeker wijst op het beknopte en snelle gehoor bij de DVZ, stelt dat het niet uitzonderlijk is dat een kandidaat-vluchteling er een deel van zijn asielrelaas niet meedeelt en stelt dat verweerder op deze basis niet mag besluiten tot de ongelooftwaardigheid van het relaas. Verder betwist verzoeker, verwijzende naar zijn verklaringen dienaangaande bij het CGVS, sommige elementen van zijn relaas niet te hebben vermeld bij de DVZ. Tevens wijst hij erop dat het gehoorverslag tal van details bevat.

Verzoeker geeft aan een beperkte opleiding te hebben genoten. Verder was zijn hoofddoel geld verdienen. Daarom begon hij alcohol te verkopen. Hij was zich van de gevaren niet bewust. In de producten zelf had hij geen interesse. Verzoeker herhaalt de aangevoerde feiten en stelt dat hij geen andere keuze had dan alcohol te blijven verkopen. Hij had geld nodig en kon voor alcohol veel geld vragen. Verzoeker wist niet alles over de producten omdat de alcohol die hij verkocht slechts een bijproduct was, hij slechts enkele flessen in het geheim verkocht en hij zich niet in alcohol interesseerde.

Verzoeker kon geen bewijsstukken bijbrengen omtrent zijn activiteiten omdat hij Kerbala in alle haast moest verlaten. Bovendien geschiedde de verkoop van alcohol in het geheim zodat hiervan geen officiële documenten bestaan. Verweerder analyseert op westerse wijze. Het is niet onmogelijk dat verzoeker professionele activiteiten voerde zonder registratie.

Van de vervolgingsfeiten heeft verzoeker ook geen bewijzen. Hij moest Kerbala in alle haast verlaten. Van de klacht kon hij geen kopie verkrijgen. De dreigementen geschieden mondeling.

2.1.3. Vervolgens gaat verzoeker in op de toepassing van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij vangt zijn betoog aan met een algemene uiteenzetting omtrent het bepaalde in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en omtrent de inhoud van de motiveringsplicht vervat in artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en in de voormelde wet van 29 juli 1991.

Verder wijst verzoeker op de inhoud van artikelen 3, 5, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM en stelt hij:
*“Overwegende dat er een duidelijk aanwijzing is dat verzoeker reëel risico loopt tot ernstige schade en/of vervolgingen in zijn land van herkomst, en dit voornamelijk omwille de aanwezigheid van verscheiden milities, o.a. het IS tegen de welke zowel de Irakese staat als de Internationale coalitie machteloos blijven ;
Dat de bestreden beslissing hiermee absoluut geen rekening heeft gehouden ;”*

Verzoeker stelt dat zijn herkomst van Kerbala niet wordt betwist. Verder wijst hij op zijn verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS. Verzoeker stelt dat Kerbala slechts 104 km van Bagdad ligt. Bagdad is centraal gelegen. Ook Kerbala ligt volgens verzoeker in Centraal-Irak. Verzoeker betwist aldus dat zijn regio van herkomst in het Zuiden ligt. De situatie in Centraal-Irak moet worden beoordeeld. Dit is belangrijk nu de situatie volgens verweerder verschilt in Noord-, Centraal- en Zuid-Irak.

Verzoeker benadrukt verder dat de “COI Focus” in het administratief dossier slechts beknopt de situatie in Kerbala beschrijft en onvoldoende actueel is. Tevens wijst hij op de “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014. UNHCR is van mening dat de meeste personen die Irak zijn ontvlucht in aanmerking komen voor een beschermingsstatus. Verzoeker citeert nog uit een Franstalig arrest van de Raad en stelt dat dezelfde redenering moet worden toegepast. Er is in Irak een gewapend conflict en de veiligheidssituatie is evolutief.

Verzoeker betoogt andermaal dat de informatie in het administratief dossier onvoldoende actueel is en niet de nodige informatie verschaft om met kennis van zake een beslissing te nemen. Verder herhaalt verzoeker dat Kerbala centraal gelegen is en dat bijgevolg de situatie in Centraal-Irak onderzocht moet worden. Eveneens herhaalt hij dat de informatie in het administratief dossier onvoldoende recent is.

Waar gesteld wordt dat hij Zuid-Irak kan bereiken via de internationale luchthavens, herhaalt verzoeker dat Kerbala niet in Zuid-Irak doch wel op amper 100 km van Bagdad ligt. Tevens wijst hij op het conflict in Bagdad. Een analyse van de bereikbaarheid van Zuid-Irak is bijgevolg niet ter zake dienend.

Verzoeker vraagt zich nog af waarom in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de situatie in Basra, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en Al-Muthanna. Deze plaatsen hebben niets te maken met verzoekers regio van herkomst.

2.1.4. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor bijkomende onderzoek.

2.1.5. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker een kaart van Irak bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3).

2.2. Verweerder legt op 15 maart 2016 door middel van een aanvullende nota de “*COI Focus IRAK Veiligheidssituatie Zuid-Irak*” van 24 december 2015 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welke wijze hij het “*algemeen beginsel van voorzichtigheid*” geschonden acht. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoeker preciseert evenmin op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. Verzoeker duidt daarenboven niet op concrete wijze hoe artikel 4 PR CGVS geschonden zou zijn. Derhalve wordt de schending van deze bepaling niet dienstig aangevoerd.

2.2.4. Artikel 26 PR CGVS bepaalt op welke inlichtingen de commissaris-generaal of één van zijn adjuncten zich kan steunen en aan welke voorwaarden deze inlichtingen dienen te voldoen. Verzoeker werkt geheel niet uit hoe voormelde bepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Hij beroept zich aldus niet dienstig op deze schending.

2.2.5. Evenmin duidt verzoeker welk(e) van de “*algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur*” hij *in casu* geschonden acht benevens het voorzichtigheids-, redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. Hij geeft ook niet aan op welke wijze dit zou zijn geschied. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.6. Verzoeker preciseert voorts niet hoe artikel 7 van het Handvest, dat het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven behelst, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.7. Verder beargumenteert verzoeker niet *in concreto* hoe artikelen 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. Hij beperkt zich immers tot een loutere verwijzing naar hun inhoud (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p. 6, 14-15) en tot het op louter algemene wijze poneren dat uit de stukken van het dossier en de situatie in Irak zou blijken dat deze artikelen geschonden zouden zijn. Derhalve wordt ook de schending van deze artikelen geenszins dienstig aangevoerd.

2.2.8. Verzoeker duidt voorts niet hoe hij “*artikel 3 gemeen van de Verdragen van Geneve, d.d. 12 augustus 1949*” *in casu* geschonden acht. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.9. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke

omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.10. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.11. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.12. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hij werd gevisieerd omwille van het verkopen van alcohol in zijn winkel.

Omtrent zijn verklaarde activiteiten als alcoholverkoper, wordt in de bestreden beslissing echter met recht gesteld:

*“Vooreerst moet worden opgemerkt dat er ernstige **twijfels** rijzen omtrent uw bewering als zou u **alcoholverkoper** zijn. U spreekt zich vooreerst immers tegen wat betreft het moment waarop u met deze werkzaamheden zou zijn begonnen. Bij het invullen van de vragenlijst met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweert u hiermee te zijn gestart in 2008, terwijl u tijdens uw gehoor met het CGVS verklaart reeds in 2005 met dit werk te zijn gestart (CGVS p.7). Wanneer u met deze incoherente verklaringen wordt geconfronteerd, verklaart u dat u bij DVZ zou gezegd hebben dat uw winkel in brand zou zijn gestoken in 2008. Als u dan wordt gewezen op het feit dat daarvan bij DVZ niets werd vermeld, beweert u nogmaals dat u dit daar wel heeft verteld (CGVS p.7). Dat u niet op eenduidige wijze kunt aangeven wanneer u met dit werk begon (er is een discrepantie van drie jaar in uw verklaringen te bemerken), doet zeer ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.”*

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Waar hij andermaal doet uitschijnen dat hij de brand bij de DVZ wel zou hebben vermeld, vind zijn betoog immers geen steun in het administratief dossier (stuk 15, verklaring DVZ / vragenlijst CGVS). Evenmin kan verzoeker worden gevolgd waar hij meent dat niet van hem mocht worden verwacht dat hij de brand in zijn winkel bij de DVZ (vragenlijst CGVS) zou hebben vermeld. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure.

Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker een dermate essentieel en frappant gegeven als het feit dat zijn winkel omwille van dezelfde reden als degene waardoor hij heden problemen zou kennen in het verleden reeds in brand zou zijn gestoken hierin zou hebben vermeld. Verzoeker liet dit bovendien niet enkel onvermeld, doch verklaarde eveneens uitdrukkelijk dat hij benevens de in de

vragenlijst weergegeven problemen nog andere problemen had gehad (met zijn autoriteiten, met medeburgers of van algemene aard) (*ibid.*, vragenlijst, nr. 3.9.).

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

*“Daarenboven blijft u tevens **vaag** over verschillende aspecten wat betreft uw werkzaamheden als alcoholverkoper. Onder andere het feit dat u het antwoord schuldig moet blijven op de vraag waar precies in Bagdad uw inkoper alcohol ging inslaan, is weinig geloofwaardig en roept verdere twijfels op bij uw beweringen wat dit betreft (CGVS p.7). Noch weet u te zeggen waar een vergunning voor een alcoholwinkel zou kunnen worden afgehaald (CGVS p.11). Dergelijke vage verklaringen doen des te meer de wenkbrouwen fronsen. Ook is uw kennis met betrekking tot de producten die u verkocht niet van die aard dat ze het CGVS er kunnen van overtuigen dat u daadwerkelijk gedurende een tiental jaar in deze branche werkzaam was. Zo weet u niet in welke landen de door u verkochte whisky en bier geproduceerd worden. U weet ook niet van wat whisky en raki worden gemaakt en u slaagt er niet in het etiket van de whisky die u verkocht te beschrijven. Van de wodka die u verkocht, weet u dan weer niet welk merk het was (CGVS p.12, 13, 20). Dergelijke vage verklaringen over de alcoholische producten die u verkocht, kunnen allerminst overtuigen. U kunt ook geen namen geven van andere personen die alcohol verkopen in Irak (CGVS p.14). Dit alles is zeer opmerkelijk en roept verdere vraagtekens op bij uw bewering alcoholverkoper in Kerbala te zijn geweest.”*

Verzoeker tracht de voormelde vaagheden in zijn verklaringen ten onrechte te vergoelijken. Het is geenszins onredelijk om van een persoon die beweert in een land en regio waar dit de nodige gevaren met zich brengt jarenlang (sedert 2005, dan wel sedert 2008) alcohol te hebben verkocht, te verwachten dat hij over deze activiteiten en producten meer gedegen verklaringen zou afleggen.

Verzoeker voert verder geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de bestreden beslissing waar gemotiveerd wordt:

*“Daarnaast legt u weinig overtuigende verklaringen af wanneer het gaat over uw **motivatie** om dit werk te doen. U verklaart bevreemdend genoeg dat u op voorhand niet wist dat alcohol verkopen gevaarlijk was in het huidige Irak. U hebt vanaf 2013 wel gehoord van alcoholwinkels in Bagdad die in brand werden gestoken en uitbaters van alcoholwinkels die werden gearresteerd en gedood door islamitische milities. U beweert echter voor u met uw zaak startte nooit iets gehoord te hebben over mensen die problemen ondervonden omdat ze alcohol verkochten (CGVS p.14). Het is op zich al verbazingwekkend dat u nooit eerder zou gehoord hebben van personen die problemen ondervonden omdat ze alcohol verkochten aangezien er in het verleden reeds verschillende aanslagen werden gepleegd tegen alcoholzaken in Irak (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien werd volgens uw verklaringen ook uw winkel in 2008 reeds in brand gestoken. U verklaart dat u toen even hebt gedacht dat dit te maken zou kunnen hebben met het feit dat u alcohol verkocht en u hier daarna dus even mee stopte. U zou het verkopen van alcohol echter al in 2009 terug hebben aangevat (CGVS p.20). Dat u zichzelf wetens en willens nogmaals aan zulk risico zou blootstellen, is zeer merkwaardig. Het dreigement dat u via de jongen ontving in mei 2015 zou u niet serieus hebben genomen (CGVS p.15). Nochtans was u jaren voordien al het slachtoffer geweest van een brandstichting. Dat u deze bedreiging dan niet serieus zou hebben genomen, is weinig geloofwaardig. Op een bepaald moment haalt u ook expliciet aan dat het verkopen van alcohol gevaarlijk is (CGVS p.14). U legt in dit verband aldus duidelijk inconsistente verklaringen af.*

Het is voorts bevreemdend te moeten vaststellen dat u tot uw vertrek eind mei 2015 gewoon doorging met alcohol verkopen (CGVS p.8), hoewel u precies het verkopen van alcohol aanhaalde als reden waarom men u viseerde (CGVS p.17). De enige reden die u opgeeft om uw activiteiten verder te zetten, is dat u het leuk vond en hiermee meer geld kon verdienen dan met een winkel zonder alcohol. U wist niet wat u anders zou moeten doen om genoeg geld te verdienen (CGVS p.11, 13, 20). Het lijkt evenwel niet aannemelijk dat alcohol verkopen voor u de enige mogelijke manier was om voldoende geld te kunnen verdienen. Immers als uw leven werkelijk in gevaar is omdat u (daarenboven illegaal) alcohol verkoopt is het onbegrijpelijk dat u met deze activiteit niet eerder bent gestopt. Dit alles doet in ernstige mate afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.”

Hij beperkt zich immers tot een loutere herhaling van enkele van de eerder door hem afgelegde verklaringen.

Hiermee vermag hij geenszins afbreuk te doen aan de voormelde, dienaangaande gedane vaststellingen. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoeker niet dienstig worden aangevochten, door de Raad overgenomen.

In de bestreden beslissing wordt voorts met reden opgemerkt dat verzoeker, naast de hoger aangehaalde brand in zijn winkel, bij de DVZ / vragenlijst CGVS eveneens de bedreiging door drie

personen met een wagen onvermeld liet. Omwille van de reeds hoger aangehaalde redenen, kon nochtans worden verwacht dat hij een dermate cruciaal element in zijn asielrelaas bij de DVZ / vragenlijst CGVS zou hebben vermeld.

Verder laat verzoeker de vaststelling ongemoeid dat hij bij het CGVS incoherente verklaringen aflegde over het incident waarbij zijn winkel na zijn vertrek zou zijn vernield. Deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en blijft, gezien verzoeker deze ongemoeid laat, onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde activiteiten als alcoholverkoper en asielrelaas. Kritiek op de overige, overtollige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kan de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven derhalve op zich niet herstellen.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.13. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie die door verweerder wordt neergelegd door middel van een aanvullende nota, zoals vermeld *sub* 2.2., blijkt verder genoegzaam dat de situatie in Kerbala, verzoekers regio van herkomst in Irak, geenszins van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Deze regio bevindt zich blijkens de voormelde informatie stevig onder de controle van de Iraakse autoriteiten. Geen enkele stad of nederzetting wordt er door IS gecontroleerd. De activiteiten van IS zijn ten zuiden van Bagdad in 2015 bovendien sterk afgenomen. Grootschalige confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger blijven in Kerbala uit. De veiligheidsmaatregelen werden er de voorbije jaren herhaaldelijk opgedreven en het leger werd er versterkt door vrijwilligers. Het aantal aanslagen is in Kerbala gedaald. Aanslagen zijn er uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig. Er vinden nagenoeg geen grotere terreuraanslagen meer plaats. Zo werden er van januari tot november 2015 geen zware aanslagen meer geregistreerd. Het aantal burgerslachtoffers ligt in Kerbala dan ook beduidend laag. Vele IDP's zoeken binnen Irak bovendien hun heil in Kerbala. Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') dat Kerbala zowel over de weg als via de internationale luchthavens in Zuid-Irak (Basra en Najaf) veilig kan worden bereikt.

Verzoeker voert geen elementen aan die kunnen leiden tot een ander oordeel. Er kan immers niet worden ingezien hoe het gegeven inzake de afstand tussen Kerbala en Bagdad ligt afbreuk zou kunnen doen aan de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in en de bereikbaarheid van Kerbala. Met de "*UNHCR Position on Returns to Iraq*" van oktober 2014 wordt in de voormelde informatie uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.14. Gelet op het voorgaande, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te vernietigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS